

Erøv paa Thingets Velvilste ved sin Vigtighed baade for den almindelige Samferdsel og for den inbbyrdes Forbindelse mellem to af Danmarks frugtbareste og folkerigeste, hinanden saa nærliggende Der. For mig har det været en stor Tilfredsstillelse at see dette Lovforslag foreligge for Folkerepresentationen, da jeg i mange Aar har været Vidne til den levende Interesse, hvormed — for ikke at sige for Meget — i alt Fald Beboerne nær ved det Sund, som adskiller Derne, have omfattet Tanken om at see dem forbundne ved en Bro, en Tanke, som da navnlig Nykjøbing Kommune ogsaa med stor Iver og ikke ringe Opoffrelse har arbejdet for at bringe til Udførelse, og jeg kan ikke Andet end bevidne den høitærede Indenrigsminister min oprigtige Tak for den Varme og Alvor, hvormed han har taget sig af Sagen og bragt det dertil, at denne mange Mennefters, som man siger, kjære, stadige Tanke, som de kun ikke ved egne Kræfter have mægtet at udføre, nu endelig synes at være nær sin Virkeliggjørelse. Men just fordi Virkeligheden synes at ligge saa nær nu, er jeg meget ængstelig for at tilraade det Ringeste, hvorved den maaskee atter kunde komme til at ligge fjernere. Det er derfor, jeg vil tilraade at antage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er kommet til os fra det andet Thing, skjøndt der ellers er enkelte Punkter deri, som jeg nok kunde have ønsket forandrede. Det forekommer saaledes ogsaa mig, at det vilde have været heldigere og mere stemmende med Billighed, om Udgifterne havde været fordeelte saaledes, at det Beløb, som Nykjøbing forlods tilskyder, de 15,000 Rd., var blevet draget fra Amtets Andeel i Udgifterne og ikke fra den samlede Aulægs kapital. Dersom jeg var saa nær ved at see en Uret i denne Fordelingsmaade, som den ærede Taler, der sidst havde Ordet — jeg siger: nær ved at see en Uret, thi han sagde ikke, at det var en Uret — vilde jeg naturligvis ansee det for min Pligt at følge ham i den alvorlige Modstand, som han vil sætte imod denne Fordelingsmaade; men jeg kan ikke betragte Sagen saaledes. Jeg skal imidlertid ikke søge at fremdrage Grunde, som kunde støtte en Fordelingsmaade, jeg ikke hylder, men kun modstræbende gaager ind paa. Jeg tager

kun, hvad der tilbydes i Diebliffet, og vil ikke slyde det tilside med nogle Indvendinger, for maaskee saa at faae slet Intet. — Der er endnu et Punkt i Lovforslaget, som jeg ønskede at berøre; det er med Hensyn til Broens Beliggenhed. Der staaer i Lovforslaget, at Broen skal bygges enten Nord eller Syd for Nykjøbing Havn. Jeg vilde ønske, at der stod, at Broen skal bygges Syd for Nykjøbing Havn; thi det er min Overbeviisning, at det er her, Broen bør ligge; men jeg erkjender, at det er vanskeligt for Rigsdagen at træffe en Afgjørelse i dette Spørgsmaal, og jeg troer ogsaa, at man med Tillid kan overlade Afgjørelsen til den høitærede Indenrigsminister, der jo ikke vil stride til Arbejds Udførelse — hvis Lovforslaget bliver til Lov — uden at han paant har gjort Spørgsmaalet til Gjenstand for Undersøgelse og en samvittighedsfuld Overveielse, og det er min Overbeviisning, at der da vil vise sig at være saa vægtige Grunde for Valget af den sydlige Linie, at denne dog vil blive den seirende. — Jeg skal saaledes ikke andrage paa nogen Forandring i Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger fra Folkethingets Haand, men paa det Bedste anbefale det til Landstinget.

Indenrigsministeren: Den ærede første Taler begyndte med at gjøre opmærksom paa, at Lovforslaget havde i sit korte Levetid undergaaet besynderlige Omveglinger, og at han vilde have foretrukket det i den Skikkelse, hvori det fra Først af var blevet forelagt af Regeringen. Det vil ikke være de ærede Herrer ubekjendt, at denne Skjæbne belev dette Lovudkast med flere andre. Der er navnlig tvende af de Lovudkast, som jeg har forelagt her i Thinget, og som her ere undergaaede væsentlige Forandringer, med Hensyn til hvilke jeg i Folkethinget har mødt ganske den samme Bemærkning, nemlig at saaledes, som man havde faaet dem fra Landstinget, tilfredsstillede de ikke, hvorimod man roste dem i den Skikkelse, hvori de fra Først af her vare blevne forelagte. Jeg tænker, at det Samme vilde have været Tilfældet, hvis de fra Først af havde været forelagte i Folkethinget; saameget er idetmindste vist, at det ene af dem har en